
Svět malých pacientů není šedivý, říká doktorka Cingrošová

Svět malých pacientů není šedivý, říká doktorka Cingrošová

13. 4. 2012; autor: P.K.; rubrika: Rozhovory & portréty

Celkem 55 velkoformátových snímků Kamily Berndorffové představí výstava fotografií dětských pacientů v probíhající nebo po ukončené onkologické léčbě. Cyklus, zachycující jejich statečnost a odvahu, vznikl ve spolupráci s lékařkou Kliniky dětské hematologie a onkologie FN Motol MUDr. Lucíí Cingrošovou, s níž přinášíme rozhovor. Fotografie si můžete prohlédnout na [Staroměstské radnici](#) od 13. dubna do 6. května 2012.

S fotografiemi onkologicky léčených pacientů si lidé nespojují pozitivní a barevné fotografie, jaké se vystavují na Staroměstské radnici. Jak vznikl nápad vytvořit fotky s tak pozitivním nábojem?

Během naší cesty po Indii v roce 2010 jsem kamarádce, fotografce Kamile Berndorffové vyprávěla mnoho hodin o své profesi. Snažila jsem se ji přesvědčit, že u nás na dětské onkologii to není tak smutné, jak se všichni domnívají. Problém je často spíše ve společnosti než v dětech. Ty jsou třeba po léčbě plešaté, ale jinak by si připadaly normálně. A tím, že k nim přistupujeme rozpačitě, často s přehnaným soucitem nebo leckdy s negativními předsudky, se stydí a cítí se vyřazené ze společnosti zdravých lidí. Snažily jsme se s Kamilou najít způsob, jak ukázat veřejnosti, že děti na onkologii jsou statečné, mají neuvěřitelnou vnitřní sílu a touhu se uzdravit. Tak vznikl projekt Můj nový život. Onkologická diagnóza totiž není konec, ale začátek nového života s diagnózou. Život se změní celé rodině, včetně babiček a dědečků.

MUDr. Lucie Cingrošová a Lucie

A ta barevnost...

Fotografie jsou hodně barevné, možná je to dané i tím, že Kamila tráví každý rok v Indii několik měsíců. Má úžasný smysl pro barvu a kombinace nemocničního prostředí s křiklavou barevností je něco ojedinělého. Na oddělení, ač se hodně snažíme, to bohužel moc barevné není. To, že vznikly fotografie dětí aktuálně léčených pro nádor v zářivých barvách, je způsob, jak podpořit pozitivní náboj fotografií.

S jakou odezvou jste se při představování projektu setkala u rodičů pacientů?

Rodiče reagovali velmi pozitivně. Když jsem se začala bavit s rodiči, zjistila jsem, že jsou v obdobné situaci jako já, protože tak jako společnost neumí nahlížet na profesi dětského onkologa, neumí nahlížet na onkologicky nemocné děti. Dostávají se do složité situace, která narušuje jejich duševní komfort, důležitý pro úspěšnost léčby. V současnosti vznikají iniciativy, aby projekt pokračoval i do dalších let.

Na fotografiích jsou převážně děti se zhoubným nádorem různého věku a diagnóz. Domnívám se, že právě problematika zhoubného nádoru u dětí se musí dostat do vyššího povědomí veřejnosti. Existuje řada organizací, které se věnují dětem s leukemií, ale na děti se zhoubným nádorem se poněkud zapomíná.

Kolik dětí se zapojilo do projektu?

Fotografování probíhalo od léta 2010 až do loňského podzimu, teda bezmála rok a půl, zapojilo se několik desítek pacientů a jejich rodin. Paní fotografce se podařilo vytvořit tematické cykly obrázků, které korespondují s prostředím, ve kterých se děti během léčby nacházejí. Máme fotografie z nemocnice, ale i z domova nebo z prázdninového pobytu na onkotáboře. Tábory pořádá naše klinika už řadu let – je to pobyt pro děti po onkologické léčbě, pro jejich sourozence a zdravé kamarády. Pro všechny je společný pobyt velmi obohacující – děti se učí komunikovat s nemocnými nebo handicapovanými vrstevníky.

Původně měla výstava ovšem být v Karolinu...

Výstava se měla původně konat v Karolinu loni v říjnu. Dva měsíce před jejím konáním však od projektu nečekaně odstoupila produkční agentura, která projekt realizovala a sháněla na něj finance. Projekt zůstal zcela bez prostředků a bez pořadatelského zajištění. Zdálo se, že výstavu ani další doprovodné akce nebude možné uskutečnit. Nakonec díky iniciativě pacientů samotných, jejich rodin a blízkých, se nám podařilo sehnat sponzory. Velice nápomocná byla Nadace „Národ dětem“, Fakultní nemocnice Motol a velmi nám pomohl také Magistrát hlavního města Prahy. Projekt se nakonec podařilo zrealizovat, bohužel s půlročním odkladem, kvůli kterému se dvě děti výstavy nedožily.

Jaké doprovodné akce jste pro veřejnost připravila?

Bohužel dnes a denně vidíme, že k nám přicházejí pacienti s nádory, které by v počáteční fázi byly dobře léčitelné, ale oni přicházejí až v pokročilém stadiu onemocnění, což léčbu značně komplikuje. Proto se v rámci projektu budou na Staroměstské radnici konat doprovodné přednášky pro studenty středních škol – já nebo někdo z mých kolegů krátce představíme obor dětské onkologie a typické nádory dospívajícího věku a jejich první příznaky. Následovat bude diskuse s některým z našich pacientů, který před nedávnem onkologickou léčbu ukončil.

David

A jak dospělí podle vašich zkušeností vůbec přistupují k nádorům u dětí?

Všichni dospělí se tak bojí rakoviny, že si odmítají připustit, že se to může stát komukoliv, i jejich dětem. Dětské nádory v České republice tvoří jedno procento všech nádorových onemocnění, jsou to stovky dětí ročně. Celková úspěšnost léčby onkologického onemocnění je u dětí přes 80 procent. Myslím si, že předsudky společnosti vycházejí z neznalosti aktuálních výsledků léčby v dětské onkologii. Neznalost vede ke strachu z návštěvy lékaře – přitom je strašně důležité přijít s diagnózou včas a zvýšit tak maximálně šanci na vyléčení. Jsou třeba nádory, které se v počátečním stadiu pouze operují a následně sledují.

Projektem Můj nový život chceme zvýšit povědomí veřejnosti o nádorech dětského věku, upozornit na první příznaky onemocnění, informovat o možnostech léčby a jejich výsledcích. Občas přicházejí pacienti s velkým nádorem, který schovávali týdny, a diví se, že se onemocnění rozšířilo po těle ve formě metastáz. Je to smutná skutečnost, které se dá v řadě případů předejít.

MUDr. Lucie Cingrošová

Absolventka 1. lékařské fakulty UK v Praze. Během studia medicíny absolvovala řadu kurzů a absolvovala několik zahraničních odborných stáží (Francie, Rakousko). Od roku 2006 pracuje jako sekundární lékařka Kliniky dětské hematologie a onkologie FN Motol Praha.